

УДК 159.9.316.77
DOI 10.31733/2078-3566-2021-2-98-103

Інна ШИНКАРЕНКО[®]
кандидат психологічних наук, доцент
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ЗА УМОВ КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ

Серед найбільш важливих якостей, якими повинен володіти працівник Національної поліції, пріоритетного значення набувають комунікативні здібності.

Підкреслено, що особливо це актуально за часів карантинних заходів, коли підвищується рівень тривожності населення. Як наслідок, виникають певні психологічні бар'єри під час спілкування, які працівник Національної поліції має обходити, а коли треба – долати.

Визначено, що масковий режим також висуває особливі вимоги до спілкування, як вербального, так і невербальних аспектів. Отже, від комунікативної компетентності працівників поліції залежить не тільки стабілізація ситуації під час пандемії, не тільки громадський порядок та кримінальна обстановка, а і підвищення рівня довіри громадян до діяльності держави та державних інститутів, представниками яких є органи правопорядку.

Ключові слова: комунікативна компетентність, невербальна поведінка, психологічні бар'єри спілкування, паралінгвістичні особливості, емоційний стан, психологічний контакт.

Постановка проблеми. Сучасні умови розвитку українського суспільства висувають підвищені вимоги до ефективності та якості виконання службових обов'язків працівниками Національної поліції. Від професійних здібностей, компетентності, особистісних та ділових якостей поліцейських залежить престиж служби правопорядку та формування позитивного іміджу у суспільстві.

Значущість компетентного спілкування для всіх сфер життєдіяльності людини не викликає сумнівів. Особливо це стосується працівників Національної поліції, які стикаються з низкою соціально-психологічних проблем, що породжені сучасною напруженою соціально-економічною та епідеміологічною ситуацією, яка містить особливості міжособистісних контактів, ускладнення їх форм та збільшення числа екстремальних ситуацій у процесі спілкування.

До комунікативної компетентності належать особистісні властивості, які дозволяють поліцейському вдало вирішувати комунікативні задачі (встановлювати та підтримувати психологічний контакт з різноманітними категоріями громадян, уміння уважно слухати, докладно та зрозуміло пояснювати, структурувати та об'єктивно оцінювати отриману інформацію, здатність позитивно налаштувати до себе людей); також необхідно знання соціальних норм, що дозволяють співробітнику орієнтуватися в ситуації комунікативної взаємодії, поведінкову здібність реалізації комунікативного плану [1, с.179].

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Своє бачення проблеми комунікативної компетентності працівників поліції було викладено в дослідженнях О. Бандурки, В. Барка, Л. Дунець, М. Ісаєнка, В. Лефтерова, Л. Мороз, С. Максименка, О. Новікова, С. Олексієнко, А. Павліченко, В. Синьова, А. Токарської, О. Цільмак, С. Яковенка та ін.

Зокрема, Т. В. Крашеніннікова у своїй роботі підкреслює, що професійна компетенція є «складне психологічне утворення, що формується на базі комунікативної компетентності людини в умовах конкретної фахової діяльності, що можна уявити у вигляді системи значимих для працівника відносин, умінь і навичок спілкування». Слід зазначити, що взаємодія працівників поліції відбувається найчастіше у конфліктних або емоційно напружених ситуаціях, а отже, в агресивному комунікативному середовищі [2, с.19].

© Шинкаренко І. О., 2021
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-0040-2010>
k_fp@dduvs.in.ua

Особливо актуальним, на наш погляд, є питання комунікативної компетенції працівників поліції за сучасних умов карантинних заходів під час пандемії. Сьогодні карантинні заходи, локдаун є особливим режимом, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози життю та здоров'ю громадян, порушення громадського порядку. Національна поліція у системі органів держави, що працює у даній ситуації, посідає особливе місце, зумовлене вмістом завдань у розглянутих умовах діяльності. Від ефективності її роботи залежить не тільки життя і здоров'я населення, а й стабільність держави у цілому.

Метою статті є дослідження проблемних питань комунікативної компетентності й культури спілкування працівників поліції під час карантинних заходів, які ускладнюють процес як комунікації, так і несення служби взагалі.

Виклад основного матеріалу. Сучасний стан суспільства можна визначити поняттям «тривожність». Зазвичай під цим поняттям розуміють стан людини, який характеризується підвищеною схильністю до переживань, побоюваннями і неспокоєм, що має негативне емоційне забарвлення.

Саме за цих умов і відбувається процес комунікативної толерантності (або інтолерантності) у спілкуванні. У процесі виконання поліцейськими службових завдань комунікативна толерантність виражається шляхом мовленнєвої комунікації з різноманітними верствами населення.

У зв'язку з напруженою ситуацією та специфікою службової діяльності кожен співробітник поліції, на нашу думку, повинен також володіти арсеналом навичок щодо зняття напруги за допомогою мовних засобів (правильна реакція на прояв негативних емоцій – страху, гніву; спокійна, розважлива, достатньо тиха мова, прояв інтересу до співрозмовника), уміння підбирати та використовувати потрібні, прості та зрозумілі слова, говорити з кожним зрозумілою йому мовою, говорити рівним тоном, без іронії, бути ввічливим, коректним, стримувати емоції навіть за умови психічних навантажень, дотримуватися правила аргументації як засобу знайти істину [3, с. 105].

Працівник поліції повинен завжди у своїх реакціях бути максимально стриманим та терплячим (уміти вислухати, зрозуміти, заспокоїти), правильно налаштувати себе на взаємодію з будь-ким. Особливої уваги слід надавати вербальним психотехнічним прийомам, які вибудовують певний розмовний стиль, а саме: використання евфемізмів (м'які еквіваленти різких слів), що дозволяють підтримувати сприятливу атмосферу контакту, знижують негативний прояв емоцій як реакцію на слова – «червоні прапорці», які викликають негативні емоції та експресивні спалахи. Застосування «аффініті» – створення такого емоційного фону спілкування (симпатії, залучення співрозмовника), яке сприяє конструктивності та взаєморозумінню, через психологічне приєднання, віддзеркалювання, пошук згоди.

Безперечно, що масковий режим висуває особливі вимоги до спілкування як вербального, так і невербальних аспектів. Ефективність взаємодії визначається не тільки тим, як зрозумілі слова співрозмовника, але і вміння правильно інтерпретувати візуальну інформацію, тобто погляд, його міміку, жести, позу, дистанцію, а також темп та тембр мови. Саме «читання» невербальної, експресивної поведінки співрозмовника сприяє досягненню взаєморозуміння. Відстеження такої інформації озброїть працівника поліції відомостями про морально-особистісний потенціал людини, настрої, почуття, переживання, наміри. Для працівника поліції важливі всі невербальні засоби спілкування: і кінестетичні (міміка, жести, рухи), і акустичні (паралінгвістичні), і проксемічні (дистанція при спілкуванні), і такесичні (торкання) [4, с. 85].

Через застосування масок під час спілкування працівник поліції не може спостерігати за мімічними виразами особи. Зокрема, про збуджений стан громадянина сигналізують міцно стиснуті губи, напружені щелепи, почервоніння обличчя (чи навпаки бліде), прискорене дихання. Дослідження психологів (як вітчизняних, так і зарубіжних) з проблем емоційних проявів свідчать про те, що всі люди, незалежно від національності та культури, в якій вони зростали, з достатньою точністю та узгодженістю інтерпретують ідентичні мімічні ознаки як вираз відповідних емоцій. А основне інформаційне навантаження припадає саме на брови та губи. Маски утруднюють процес спостереження за цими мімічними ознаками. Тому працівнику поліції слід більше уваги приділяти паралінгвістичним та кінестетичним невербальним засобам спілкування. Але і тут є свої особливості під час застосування масок. Паралінгвістичні аспекти мовлення включають такі характеристики людського голосу як: швидкість мови, гучність, артикуляція, висота голосу, режим та протікання мови. Масковий режим вносить свої корективи в такі особливості, як: гучність, артикуляція, що утруднює процес спілкування [5, с. 24].

Особливі вимоги під час карантинних заходів постають перед працівниками поліції

при виборі та дотриманні зони та дистанції спілкування. Карантинні заходи вимагають здійснювати процес комунікації у соціальній зоні (1,2 до 3,5 м). Але діяльність працівників поліції не може бути обмежена цими рамками через специфіку діяльності (затримання, обшук, допит, надання допомоги у разі необхідності).

Надзвичайна складність забезпечення громадського порядку в умовах карантинних заходів вимагає високої професійної підготовки працівників поліції. Дії співробітників у цей нелегкий період мають бути юридично грамотними, сприйматись громадянами, що обмежені у деяких можливостях існування, як справедливі і законні. Незаконні або необережні дії поліції можуть завдати значної школи. Отже, при встановленні психологічного контакту, спілкуванні з громадянами необхідно уникати або долати певні психологічні бар'єри, які можуть виникати через взаємне нерозуміння, неприязнь, недовіру, неправильне пояснення намірів сторін. Також можливе виникнення комунікативних бар'єрів, таких, як: логічний, стилістичний, семантичний та фонетичний. Логічний бар'єр виникає найчастіше у людей з різним видом мислення. Тому подолати логічний бар'єр працівник поліції може лише одним шляхом: «йти від партнера», намагаючись зрозуміти, як він буде свою аргументацію, пояснення. Стилiстичний бар'єр виникає у тому випадку, коли співробітник поліції не може донести у словесній формі інформацію або вимоги і це не сприймається громадянами. Семантичні бар'єри виникають через різницю у мовній поведінці представників різних культур (представник закону – злочинець). А це є наслідком соціальних, культурних, психологічних, національних релігійних та інших відмінностей. У процесі спілкування працівника поліції з населенням можливе виникнення і фонетичного бар'єру, який створюється через особливості вимови. У даному випадку правоохоронцю необхідно бути терплячим та дотримуватися норм мовленнєвого етикету, щоб знизити рівень напруги та сприяти взаєморозумінню [6, с. 44].

Слід відзначити, що бар'єри можуть створюватися штучно і призвести до загострення взаємин і, як наслідок, до конфлікту. Тому працівник поліції повинен обходити «гострі кути», а за необхідності – долати ці бар'єри [7, с. 28].

Під час карантину відзначається зростання випадків домашнього насилля. Багато жертв опиняється у пастці, уникнути якої буде важко: у агресора з'явиться можливість контролювати кожний їх крок. Карантин – серйозне випробування для стосунків. Ситуація вдома під час самоізоляції викликає стрес у парах зі здоровими стосунками, не говорячи вже про родини з випадками домашнього насилля. Як наслідок, наразі спостерігається в усьому світі збільшення кількості розлучень.

У зв'язку з вимушеною ізоляцією агресор може подразнюватися сильніше, ніж зазвичай. Життя у сучасній родині налаштовано так, що люди мало часу проводять разом. Подружжя перебуває на роботі, а діти – в освітніх закладах. На жаль, житлові умови в більшості сімей не дозволяють членам родини бути ізольованими один від одного, особливо, якщо мова йде про багатодітні родини.

Для вирішення сімейно-побутових конфліктів працівнику поліції необхідно володіти не тільки комунікативною, а й конфліктологічною компетентністю. Психологічна підготовленість у конфліктних ситуаціях має складатися з наступних компонентів:

– професійно-психологічна орієнтованість поліцейського (прагнення та вміння розумітися на психологічних ситуаціях та у спілкуванні з громадянами, вміння розбиратися в предметі суперечки);

– психологічна стійкість (полягає у здатності поліцейського діяти спокійно, впевнено у психологічно складних, емоційно напружених, небезпечних ситуаціях службової діяльності);

– удосконалення та розвитку навичок та вмінь установалення психологічного контакту з різними категоріями громадян;

– оволодіння вмінням застосовувати прийоми впливу у складних, конфліктних ситуаціях під час спілкування з громадянами.

У ситуації конфлікту поліцейському особливо важливо прагнути врегулювати конфлікт мирним шляхом. Якщо конфлікт має вкрай емоційний характер і супроводжується бурхливими реакціями, то необхідна роз'яснювальна бесіда у спокійній та довірливій обстановці. Адже втрата витримки, емоційне реагування на ситуацію може привести до підсилення конфліктної ситуації. При вирішенні сімейно-побутових конфліктів працівник поліції повинен знати основні механізми розвитку конфліктів, бо завдяки психологічним знанням та вмінням і комунікативній компетентності можна достатньо оперативно вирішувати складні та небезпечні ситуації [8, с. 14].

Ефективність діяльності поліцейського в багатьох випадках залежить від умілого використання певних методів комунікативного впливу на людей. В основі психотехніки впливу закладені наступні мовні форми:

– вимога, вказівка – форма, яка нормативно зобов’язує підкоритися та виконати вимоги у встановлений термін;

– попередження, яке представлене у формі превенції неправомірних або незрозумілих дій громадян;

– порада, рекомендація – усвідомлюється і працівником поліції, і громадянами не як обов’язкові, а припустимі, якщо мова зазвичай не йде про можливі правопорушення;

– докір, словесний осуд, критика – ефективні, коли мають доброзичливу форму, містять делікатну пораду: як не треба було робити, і як краще поступити;

– прохання – найделікатніша форма, яка ефективна, зазвичай, для впливу на законослухняних громадян, розрахована на їх розум, розуміння, лояльність.

Усі вищезазначені мовні форми застосовуються відповідно до певної ситуації та співвідносяться з законодавством. Також важливий контроль за власною поведінкою працівника поліції та доцільне застосування різних способів психологічного впливу на поведінку громадян. У конфліктних ситуаціях поведінка людини визначається найчастіше не свідомістю та волею, а її почуттями та емоціями. Отже, необхідно, з одного боку, контролювати прояв власних емоцій, а з іншого – впливати на емоції та почуття конфліктуючих громадян.

Проблеми спілкування у професійній діяльності працівників Національної поліції виникають через невідповідність до комунікації і невміння адаптуватися у непростих умовах фахової діяльності. Комунікативна нездатність розв’язувати конфліктні ситуації виникає через невміння розуміння і мотивації вчинків, кваліфікування висловлювань; відсутні навички самопізнання, самопрезентації і самореалізації; уміння розв’язувати ділові і побутові конфлікти. Ці процеси відбуваються самоплинно, спонтанно, ситуативно й іноді виявляються не просто помилковими, але й некваліфікованими, а то й злочинними [9, с. 73].

Висновки. Таким чином, для ефективної комунікації у ситуації карантину, коли населення має високий рівень тривожності, з’являються нові види злочинів (ошукування в масках, дезінфекторах, розповсюдження хибної інформації в соцмережах), працівнику поліції необхідно зберігати особистий спокій, виваженість, стриманість та терплячість, показати високий рівень професіоналізму.

Не можна зневажати той факт, що вступаючи у комунікативні відносини з громадянами в процесі оперативно-службової діяльності, працівник поліції також формує думку про свою роль у суспільстві, відношення населення до правоохоронних органів у цілому. У цьому випадку комунікативна компетентність не тільки допомагає йому реалізовувати свою професійну роль, але й сформуванню позитивну думку про діяльність правоохоронців. «Нова атмосфера сучасного громадянського життя вимагає зміни психології особистості, установок, уявлень, обліку і відтворення в процесі виконання професійних обов’язків складових культури спілкування» [10, с. 19].

Формування мовленнєвої культури працівника поліції та комунікативної компетентності є важливою передумовою його професійного становлення як досвідченого правоохоронця, грамотного спеціаліста і високоосвіченої особистості [11, с. 7].

Дане дослідження не вичерпує всіх аспектів проблеми, оскільки правоохоронна система вперше стикається з цими, будемо сподіватися, тимчасовими труднощами. Але для Національної поліції це є викликом, який необхідно гідно подолати, оскільки комунікативна складова поліції є визначальною у професійній діяльності і впливає на рівень довіри населення до представників правопорядку.

Список використаних джерел

1. Михайлова Ю. О. Організація ефективної комунікації як ключового елементу підвищення авторитету працівників міліції (поліції) та налагодження взаємодії з населенням. *Форум права*. 2015. № 1. С. 178-181
2. Крашеніннікова Т. Комунікативна компетенція працівника Національної поліції: навчальний посібник. Дніпро: Адверта, 2017. 104 с.
3. Шинкаренко І. О. Методи забезпечення результативно спілкування. *Мова і право*: матеріали науково-практичного семінару, м. Дніпро, 15 листопада 2017 року. Дніпро, 2018. С. 104-107
4. Іванський Р. Формування національно-мовної особистості – основна мета викладання мовних дисциплін у вищих навчальних закладах МВС України: збірник наукових праць. Львів, 2001. С. 84-86.
5. Пам’ятка працівника Національної поліції України: інформаційно-довідкові матеріали / уклад.: І. В. Клименко, Д. В. Швець, О. О. Євдокімова, Я. С. Посохова. Харків, 2017 р. 52 с.
6. Корольова А. Стратегії і тактики комунікативної поведінки учасників спілкування в ситуаціях конфлікту: збірник наукових праць. Вип. 1. Київ, 2008. С. 43-58.
7. Токарська А. С. Культура ділового мовлення юристів: стан і проблеми. *Право України*. 1999

р. № 11. С. 23-31

8. Балинська О. М. Психолого-комунікативні конструкти поведінки поліцейського в соціумі. *Психологічні конструкти позиціонування поліції серед населення: матеріали круглого стола* (Львів, 24 листопада 2016 року) / за заг. ред. Л. Й. Гуменюк, М. П. Козирєва. Львів: Львів. держ. ун-т. внутр. справ, 2016. С. 12-15

9. Барко В. І. Розвиток комунікативних умінь керівників міліції та вирішення конфліктів (психолого-педагогічний аспект): навч. посібник / В. І. Барко, Ю. Б. Ірхін, П. П. Підюков. Київ: Київський юридичний інститут, 2005 р. 110 с.

10. Ануфрієва Н. Дещо про культуру спілкування. *Міліція України*. 2001. № 6. С. 18-19

11. Дунець Л. М., Павліченко А. П. Особливості професійного спілкування майбутніх працівників поліції. *Актуальні проблеми психології*. Київ. 2019. Том 1. Вип. 54. С. 3-8

Надійшла до редакції 11.06.2021

References

1. Muchailova, U.O. (2015) Organizatsiya efektyvnoi komunikatsiyi yak kluchovogo elementu pidvyschennya avtorytetu pratsivnykiv militsiya (politsiya) ta nalagodzhenya vzaemodii z naselenyem. [Organization of effective communication as a key element of increasing the authority of police officers (police) and establishing interaction with the population]. *Forum Prava*. 1. С.178-181.

2. Krashennikova, T. V. (2017). Komunikatyvna kompetentsiia pratsivnyka Natsionalnoi politsii [Communicative competence of an officer of the National Police of Ukraine]: Navchalnyi posibnyk. Dnipro: Adverta. 107 s. [in Ukr.]

3. Shynkarenko, I. O. (2018) Metodu zabezpechenya rezultatyvnoho spilkuvaniya. [Methods of ensuring effective communication]. *Mova I pravo: Materialy naukovopractychnoho seminaru*, m. Dnipro, 15 lystopada, 2017, Dnipro, s. 104-107. [in Ukr.]

4. Inanskyi, R. (2001) Formuvannya natsionalno-movnoi osobystosti – osnovna meta vykladanya movnykh distsiplin u vyschih navchalnykh zakladakh MVS Ukrainy [Formation of national-linguistic personality - the main purpose of teaching language disciplines in higher educational institutions of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine] : zbirnyk naukovykh prats. Lviv. С. 84-86. [in Ukr.]

5. Pamyatka pratsivnykam Natsionalnoi politsii Ukrainy [Memorandum of an employee of the National Police of Ukraine] : Informatsiyno-dovidkovi materialy/ Uklad. :I. V. Klemenko, D. V. Shvets, O.O. Evdokimova, Ya. S. Posohova. Kharkiv, 2017, 52 с. [in Ukr.]

6. Koroleva, A. (2008) Strategii i taktyky komunikatyvnoi povedinky uchashnykiv spilkuvaniya v sytuatsiyakh konfliktu [Strategies and tactics of communicative behavior of communication participants in conflict situations] :Zbirnyk naukovykh prats. V. 1. Kyiv. С. 43-58. [in Ukr.]

7. Tokarskyia, A. S. (1999) Kultura dilovogo movlenya yurystiv :stan I problemy. [Culture of business speech of lawyers: status and problems]. *Pravo Ukrainy*. № 11. С. 23-31. [in Ukr.]

8. Balynska, O. M. (2016) Psyhologo-komunikatyvni kostrukty povedinky politseiskogo v sotciumi. [Psychological and communicative constructs of police behavior in society. Psychological constructs of police positioning among the population]. *Psyhologichni konstrukty pozytsiyuvania politsii sered naselenia: Materialy kruglogo stola* (Lviv, 24 lystopada, 2016)/ za zag. red. I. I. Gumenuk, M. P. Kozhyreva. Lviv: Lviv. Derg. Universytet vnutr. Sprav. С. 12-15. [in Ukr.]

9. Barko, V. I. (2005) Rozvytok komunikatyvnykh umin kerivnykiv militsii ta vyrisheniya konfliktiv (psyhologo – pedagogichnyi aspekt) [Development of communicative skills of police chiefs and conflict resolution (psychological and pedagogical aspect)] : Navch. Posibnyk/ V. I. Barko, U. B. Irhin, P. P. Pidukov. Kuiv: Kuivskiy Yurydychnyi instytut. 110 с. [in Ukr.]

10. Anufrieva, N. (2001) Descho pro kulturu spilkuvaniya. [Something about the culture of communication]. *Militsiya Ukraine*. №6. С. 18-19. [in Ukr.]

11. Dunets, L. M., Pavlichenko, A. P. (2019) Osoblyvosti profesynogo spilkuvaniya maibutnih prtsivnykiv politsii. [Features of professional communication of future police officers]. *Aktualni problemy psyhologii*. Kuiv. T. 1 Vyp. 54. С.3-8. [in Ukr.]

ABSTRACT

Inna Shinkarenko. The communicative competence of the National Police: current challenges in the context of quarantine measures during a pandemic. The paper emphasizes that communication skills become a priority among the most important qualities that a National Police officer should possess.

The article emphasizes that this is especially true during period of quarantine measures, when the level of anxiety of the population increases. As a result, there are certain psychological barriers to communication that a National Police officer must avoid and overcome when necessary. These are logical, stylistic, semantic and phonetic barriers. The research determines that the mask mode also makes special demands on communication, both verbal and nonverbal aspects.

The article focuses attention on the fact that during the period of quarantine measures, special

requirements are placed on police officers when choosing and maintaining the area and distance of communication. After all, traditional rules are violated so as not to endanger both citizens and the policeman himself.

Due to the tense situation during the COVID-19 pandemic and the special emotional state of citizens, law enforcement officers must have an arsenal of skills to relieve stress with the help of language, be correct, restrain emotions, even under mental stress.

The article notes that during the quarantine there is an increase in cases of domestic violence because of forced isolation, economic problems, and lack of personal space of family members. Thus, in order to resolve family and domestic conflicts, a police officer must have not only communicative but also conflictological competence.

The paper provides practical recommendations for the peaceful settlement of conflicts, identifies methods of communicative influence on people, and lists the main psychotechnics of influence.

Thus, the communicative competence of police officers depends not only on stabilizing the situation during a pandemic, not only on public order and the criminal situation, but also on increasing public confidence in the activities of the state and state institutions represented by law enforcement agencies.

Keywords: *communicative competence, nonverbal behavior, psychological barrier of communication, paralinguistic features, emotional condition, psychological contact.*

УДК 351.741: 37.018.46

DOI 10.31733/2078-3566-2021-2-103-107

Юрій ВЕЛИКИЙ[©]

викладач

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ЮРИДИЧНІ КОЛІЗІЇ В ЗАКОНОДАВЧОМУ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВОМУ АКТІ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА ПРОФЕСІЙНИЙ РІВЕНЬ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

У статті здійснено спробу наукового обґрунтування прогалин у Законі України «Про Національну поліцію» і підготовленого на підставі статті 75 цього Закону підзаконного «поліцейського» нормативно-правового акту – Положення про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції, затвердженого наказом МВС України від 24.12.2015 № 1625 [2, 3].

Детальний аналіз вищевказаного законодавчого і «поліцейського» нормативно-правового акту дозволив прослідкувати суперечності, які виникають під час їх реалізації, існування юридичних колізій між Законом України «Про Національну поліцію» і підзаконним нормативним актом, що впливає на професійний рівень поліцейських.

У статті здійснено наукове обґрунтування доцільності реформування на сучасному етапі розвитку суспільства одного із найважливіших видів професійного навчання поліцейських, визначене Законом України «Про Національну поліцію», післядипломної освіти, яке повинно проводитися в закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання та за місцем несення служби поліцейського.

Проведене дослідження вимагає від керівників територіальних органів Національної поліції звернути увагу на наявні недоліки в стані післядипломної освіти, так як вони є замовниками навчання підлеглих у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання. З метою підвищення рівня довіри населення до поліції керівники усіх рівнів повинні контролювати та створювати необхідні умови щодо удосконалення професійного рівня працівників поліції.

Ключові слова: *недоліки законодавства, юридичні колізії, низький професійний рівень, післядипломна освіта поліцейських.*

Постановка проблеми. Пропонуємо визначити, як недоліки на законодавчому рівні і підготовленому на підставі цього Закону підзаконного нормативно-правового акту впливають на рівень професійної підготовленості поліцейського. Часто саме від професійного рівня поліцейського залежить якість виконання ними посадових обов'язків та формування довіри

© Великий Ю. М., 2021

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-4386-7555>

great170512@gmail.com